

* مسعود عباسی جامد

خبر مربوط به سیگار، همیشه بد و تأسیفبار است؛ به ویژه اگر در مورد کشور خودمان و نوجوانان مثل دسته گلمن باشد. وقتی آمارها را در مطبوعات می‌خوانیم، دلمان می‌خواهد هیچ کدام از آن‌ها درست بشناسد؛ ولی خوب، گاهی وقت‌ها هم نمی‌توانیم به سازمان ارائه دهنده این ارقام شک کنیم.

به گزارش سازمان ملی جوانان، ۳۰ درصد جوانان ایرانی، بین سال‌های ۱۰ تا ۱۹ سالگی، سیگار کشیدن را تجویره کرده‌اند.

نمایشگاه نکرده‌اند؛ ۱۰ تا ۱۹ سالگی! شاید شما هم به سختی می‌توانید یک کودک ده‌تا دوازده ساله را

باید شاد و باشاط و سلامت باشد، با یک دنیا شور و نشاط و هیاهو، نمی‌دانم دود سیاه و بدبوی سیگار با صورت کوچک و سپید و معصوم او چه سختی می‌تواند داشته باشد؟!

براساس نتایج این تحقیق، بیشتر افراد، نهوده آغاز مصرف سیگار خود را، تعارف دوستان و رفقا (۴۰ درصد)، اراده و خواست فردی (۱۹ درصد)، کنجکاوی و هوش (۱۲ درصد) و به واسطه یکی از اعضا

خانواده (۸ درصد) اعلام کرده‌اند.

آخر می‌شود کسی را که به آدم سیگار تعارف می‌کند، دوست و رفیق نماید؟ چطور می‌شود نوجوانی با اختیار و اراده خودش به طرف سیگار برود و سلامتی اش را به بهای دود سیگار بفروشد؟ این همه چیز در دنیا برای کنجکاوی هست؛ شما باور می‌کنید نوجوانی، زیارتی خصلت خدادادی اش را که باید در راه تحقیق و اختراع و اکتشاف به کار بگیرد، در راه سردرآوردن از چگونگی دودکدن سیگار و به سرفه افتادن و خس کردن سینه و سیاه شدن دندان‌ها و از ریخت افتادن خودش خرج کند؟

جالب این که، سیگار، استارت کار اعتیاد و دچار شدن به دام‌های بعدی آن است که پیامدهای زیان‌باری بر روی فرد، خانواده و جامعه دارد.

در آخر این که مگر می‌شود عضو یک خانواده بود و هم نفس و زیر یک سقف زندگی کرد؛ اما به جای عشق و دوستی، به هم سیگار تعارف کرد؟

زنگ‌های خطر خیلی وقت است که به طور پراکنده در جای جای صفحات روزنامه‌های گوناگون و نشریات، مجلات، کاریکاتورهای اعتیاد و حتی در صداوسیما به صدا در آمد؛ اما چرا کسی صنای این زنگ‌ها را نمی‌شنود؟ جای تأمل دارد. شاید اگر روزی همه این زنگ‌ها یک‌صدا و هم‌واز شوند، آن وقت صدای گوشخراسش را همه آن‌ها یک‌صدا بشنوند، می‌شنوند!

• شطرنج

• مقصومه اسماعیلی

یک مهره می‌آیم بالا، یک مهره هم تو بیا، تو همیشه وزیرت را می‌فرستی جلو من هم رخم را می‌اندازم کنار شاه تو و مات! می‌گویی به امتحانش می‌ازد. ادم باید سرش به سنگ بخورد تا بعد بفهمد این راه غلط بوده.

برای آن که بفهمی یک درخت چه قبر بلند است، حتماً باید از آن بروی بالا؟ هی‌پسر! برای یاد گرفتن شطرنج لازم نیست حتماً مات شوی تا بعد یادبگیری. ادم عاقل همه چیز را امتحان نمی‌کند خب؟

آن قرص‌هایی که از قرص سرماخوردگی هم راحت‌تر گیر می‌آید و سوسنات می‌کند اگر یکی از این‌ها را بینناری بالا، می‌شود یک دنیای دیگر را هم تجویره کرد. انگار خود باخ دارد موسیقی جاوداش را در گوشت فریاد می‌زنند! می‌گویی: سرت به دوران می‌افتد برای هیچ، و بعد دو ساعت دیگر که خماری اش پرید، آن قدر پوچی و بی‌هلفی مغزت را پر می‌کند که دیگر نمی‌توانی دنیای خود را تحمل کنی؛ حاضری برای همیشه مات شوی.

ایا سرگذشت شوم مرا می‌دانید؟

• محمدرضا حاتمی

کی بشر با ماده افیونی آشنا شد؟

گفته می‌شود که آدمی از ۷ هزارسال پیش، از وجود یک ماده مخدوش قوی در خشخاش آگاه بوده است. در ایران باستان نیز در کتاب اوستا، از گیاه کاناییز(شاهدهانه) به عنوان یک ماده بی‌حس کننده نام برده شده است، اما با وجود آشنازی با کاناییز، ایرانیان قدیم، به مواد مخدوش متعاد نبوده‌اند.

پس کی هموطنان ما به باتلاق اعتیاد گام نهادند؟

در قرن هفده میلادی، کشته‌های تجاری انگلیس، تریاک را از خاور دور به ایران آورده و به درباریان هدیه و بیش‌تر آنان را متعاد ساختند. به تدریج، به علت افزایش معتادان و کمبود تریاک، کشت خشخاش در ایران آغاز شد و به حدی توسعه یافت که در مقدار غالات، کمبود ایجاد شد روس‌تاییان و کشاورزان، به خبر از عاقبت وحیم این آفت، به تریاک متعاد شدند و به عنوان داروی مسکن، روس و انگلیس ایران را اشغال و سربازان انگلیسی، انواع مواد مخدور را به ایران آوردند.

حتی به اطفال نوزاد نیز تریاک تجویر می‌کردند.

چه وقت هموطنان ما خطر را احساس کردند؟

اگر چه در زمان سلطنت قاجار، کشیدن تریاک یکی از وسائل تجملی دربار بود و ایادی انگلیس نیز مردم را به کشیدن تریاک تشویق می‌کردند، اما در سال ۱۳۰۰ هجری شمسی، تصویب‌نامه‌ای منتشر شد: «نظر به این که از قرار معلوم در طبقات مستخدم کشوری و لشکری، عده زیادی متعاد به استعمال تریاک در خشخاش آگاه بوده است. در ایران باستان نیز در کتاب اوستا، از گیاه کاناییز(شاهدهانه) به عنوان یک ماده بی‌حس کننده نام برده شده است، اما با وجود آشنازی با کاناییز، ایرانیان قدیم، به مواد مخدوش متعاد نبوده‌اند.

اگر چنین مصوبه‌ای داشته‌ایم پس چرا...؟ اما کاینده‌ای که چنین مصوبه‌ای را صادر کرده بود دوامی نیاورد و با این که روز شده و در تعداد معتادان افزوده می‌شد، مبارزه با اعتیاد به بوته فراموشی سپرده شده و در ۲۰ شهریورمه ۱۳۲۰ درجنگ جهانی دوم، قوای بیگانگان (امریکا، روس و انگلیس) ایران را اشغال و سربازان انگلیسی، انواع مواد مخدور را به ایران آوردند. جوانان را متعاد و بر مشکلاتی که ناشی از استعمال تریاک بود، افزودند.

• ماهیگیر

• مخصوصه اسماعیلی

همه تنم درد می‌کند احساس می‌کنم استخوان‌هایم می‌خواهند باز شوند. انگار انداهم در هم چروک می‌خورد. به جای تو درد می‌کشم. معتاد شده‌ایم؛ هر کدام یک‌جور. هر روز در خواب و خماری به سر می‌بری. دنیا نصف روز برایت تیره و تار است و بعد، یکی از آن زدروق‌های لعنتی دوباره تو را می‌فرستد آن بالا. مهم این است که آخرش زمین می‌خوری. از این وضعیت گریهات می‌گیرد. یک پایت روی زمین است، یک پایت در هوا. مثل یک ماهی گیر پیر شده‌ای که عمری در چشمه تور انداخته، اما نمی‌داند در چشمه ماهی نیست. تو با آن زدروق‌ها به هیچ جا نرسیده‌ای. من هم از تو بدتر. نمی‌دانم دنال چه می‌گردیم. هر روز فقط خودم را دور می‌زنم؛ معتاد شدم. عادت کردم از نیمه‌ی هدفی.

بعد از این همه تکرار، باید تصمیم‌گیری

• مخصوصه اسماعیلی

حوض به این قشنگی، حیف نیست توی آن نمی‌پری؟ از تمام رنگ‌ها هم داخل آن ریخته‌اند؛ هر کس در هر رنگی که بخواهد یکی زرد، یکی سرخ، یکی آبی؛ تو هم... این رنگی که داخل آن پریده‌ای سیاه چشم‌هایت دیگر درست نمی‌بینند. این رنگی که در روز می‌آید است، نه سفید تو و گنجشک‌کاشی‌مشی عادت کرده‌اید؛ هر روز می‌آید لب حوض نقاشی می‌نشینید و بعد، یک گله‌له برف می‌خورد پشت سرخان و می‌افتیند توی حوض نقاشی و فردا هم دوباره همان تجربه را تکرار می‌کنند. هر روز خودتان را رنگ می‌کنید و فکر می‌کنند این طوری بهتر است. کی می‌خواهی این نقاب تکرار را از روی صورت پرداری، ریسک کنی، و تجربه، زندگی‌ات را عوض کنی؟ فکر می‌کنی اگر بالهایت آبی شوند به آسمان می‌رسی، در حالی که هنوز پایت روی زمین مانده است؟ باید تصمیم‌گیری و بعد، چیزی از درون تو را به حرکت وامی دارد. گوش کن، صدای قلب را می‌شنوی؟

گزارش مشاور سازمان ملل در ایران در سال ۱۳۳۴ شمسی مبنی بر این بود که روزانه دوتن تریاک در ایران، مصرف می‌شود و تعداد شیره‌کش خانه‌ها (محل استعمال تریاک) در تهران به حدود ۴۵۰۰ می‌رسد و مجموعاً در حدود ۱/۵ میلیون نفر معتمد وجود دارد (قابل توجه است که جمعیت کشور در حدود ۲/۵ میلیون نفر بوده است).

ایضاً شاه مملکت به فکر سر و سامان دادن به وضع جوانان و مردم نبوده؟

تدریجی کشانده شدند و به طور سراسام‌آور، تعداد معتمدان رو به فزونی گرفت. جنای از این، برخی از اعضای خاندان پهلوی خود از گردانندگان اصلی چرخه توزیع مواد مخدور در کشور بودند و از این راه منافع بسیار به جیب می‌زندند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی از نظر قانون کشوری بر سر مواد مخدور چه امد؟

پس از سقوط رژیم سلطنتی و برقراری جمهوری اسلامی، کشت خشخاش ممنوع شد و برای کشت، ورود یا صدور، تولید یا توزیع، حمل یا خرید و فروش، نگهداری واستعمال مواد مخدور، مجازات‌هایی در نظر گرفته شد. هم‌چنین، برای پیش‌گیری از افزایش معتمدان، در صورتی که شخصی با انگیزه و به قصد معتمدان گردید، باعث اعتیاد اعضو خانواده خود یا دانش آموز... شود، به مجازات‌هایی محکوم خواهد شد؛ اما با وجود این قوانین و تلاش دولت در جهت مبارزه با بلای خانمان سوز اعتیاد، مشکل همچنان باقی است.

خاندان پهلوی برای هماهنگ کردن خط مشی دولت در زمینه تریاک، سازمانی تحت عنوان: سازمان معاملات تریاک در وزارت تعاقن و امور روس‌ها تشکیل داد و پیش از آن، به بهانه جلوگیری از خروج ارز و طلا از کشور، قانون کشت تریاک را به تصویب رساند. کشاورزان به سرعت، شروع به کشت خشخاش در مناطق وسیع نمودند. قاچاقچیان نیز با تأسیس لابراتوارهای بی‌شمار، شروع به ساختن هروئین کردند و نوجوانان و جوانان بی‌گناه نیز به پرتگاه ذلت و مرگ